

get, at han blev ført bag lyset. Det er jeg sikker på statsministeren også er opmærksom på. Jeg vil spørge: Kan vi forvente det samme af statsministeren nu, hvor det er oplagt, at det går elendigt i Irak, nemlig at statsministeren vil vise – synes jeg – den samme storhed som Powell og gå ud og sige: Beklager, vi tog på de helt afgørende punkter fejl af situationen i Irak? Ville en undersøgelse ikke være et meget godt grundlag for netop at få konstateret, hvor det var, statsministeren tog så grueligt fejl og derfor er endt i det mareridt, som Irak er i dag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, den danske regerings begrundelse for at gå med blev lagt klart frem i Folketinget, og et flertal i Folketinget har tilsluttet sig den og stemt for et beslutningsforslag om, at Danmark skulle deltage i den internationale koalition. Der er ikke noget, der har ændret sig, for alle ved, at det var sådan, at Saddam Hussein nægtede at efterkomme de resolutioner, som FN's Sikkerhedsråd havde vedtaget.

Jeg vil i øvrigt sige til hr. Villy Søvndal, at jeg er meget mere optaget af fremtiden, jeg er meget mere optaget af, hvordan vi kan sikre, at den folkevalgte irakiske regering bliver i stand til at overtage ansvaret for sikkerheden i Irak, sådan at de udenlandske tropper kan komme hjem. Jeg synes faktisk, det er meget vigtigere at interessere sig for sikkerheden i og genopbygningen af Irak.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Mogens Lykketoft som medspørger.

Mogens Lykketoft (S):

Jeg har meget svært ved at forstå, hvordan man kan tviste et udsagn fra statsministeren om, at det ikke er noget, vi tror, det er noget, vi ved.

Men jeg vil spørge til et andet udsagn, som jeg synes trænger sig på, når vi skal drøfte usikkerheden om det beslutningsgrundlag, statsministeren havde i 2003. Den 30. januar indrykkede statsministeren sammen med syv andre regeringsledere en annonce i The Times, hvori der er to sætninger, der er værd at fremhæve. Den ene er, at det irakiske regime og dets masseødelæggelsesvåben udgør en klar trussel mod sikkerheden i verden. Den anden er, at vi ønsker at frigøre verden fra den trussel, som Saddam Husseins masseødelæggelsesvåben udgør.

Hvordan er det muligt at misforstå det her udsagn i retning af, at statsministeren sagde, at der var masseødelæggelsesvåben som begrundelse for interventionen mod Saddam Hussein?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er to ting at sige til det: Det første er, at der var mange, som på det tidspunkt var af den opfattelse, at Saddam Hussein rådede over masseødelæggelsesvåben. Der er også oppositionspolitikere i det danske Folketing, der har sagt, at de klart var af den opfattelse. Det var opfattelsen på det tidspunkt. Det er ikke noget, kun vi har sagt, det har repræsentanter for oppositionen her i Folketinget også sagt, men det har bare ikke noget at gøre med det beslutningsgrundlag, vi lagde frem i Folketinget.

Det, vi lagde frem i Folketinget, gik på noget andet. Det gik på, at Saddam Hussein havde nægtet at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd, og at det selvfølgelig måtte have en konsekvens.

Men jeg synes faktisk helt ærligt, at det nu ville være meget mere betydningsfuldt at interessere sig for, hvordan vi nu skaber en bedre situation i Irak, hvordan vi skaber sikkerhed i Irak, hvordan vi gør den irakiske regering i stand til at overtage ansvaret for egen sikkerhed, sådan at de udenlandske tropper kan komme hjem. Det synes jeg ærligt talt var en bedre anvendelse af vores tid.

Kl. 13.25

Mogens Lykketoft (S):

Jeg hæfter mig ved, at statsministeren ikke vil forholde sig til det udsagn, han – går jeg ud fra – sammen med syv andre regeringsledere oven i købet har betalt for at få optrykt i The Times, hvor det ganske, ganske klart siges, at det var de påståede masseødelæggelsesvåben, som man var overbevist om var der, som er baggrunden for, at det internationale samfund efter disse regeringslederes opfattelse er nødt til at gribe ind over for Saddam Hussein.

Så vil jeg bare for en ordens skyld sige, fordi jeg blev konfronteret med statsministerens forsøg på at tviste, hvad oppositionspolitikere har sagt om denne sag i byretten i går i Berlingske Tidende-sagen, at der ikke er – f.eks. fra min side – udtrykt nogen som helst vished om, hvad situationen var, men derimod en opfordring til, at den danske regering fulgte våbeninspektørernes leders opfordring til, at han fik lov til at undersøge sagen.